

Predica de la Krefeld
Sâmbătă, 1 septembrie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Salutul fratelui Frank, care n-a putut fi prezent în adunare:

Saluturi tuturor în scumpul Nume al Domnului nostru iubit, Isus Hristos. Astăzi eu sunt doar în duhul în mijlocul vostru. Trupul meu este slăbit, cu toate că vocea mea ar fi destul de puternică ca să predic Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem foarte aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos, astfel că în curând va începe o nouă fază. Mai mult despre aceasta, data viitoare. Vă mulțumesc că ați venit de aproape și de departe! Vă mulțumesc tuturor pentru rugăciunile voastre! Și astăzi Cuvântul lui Dumnezeu va împlini scopul pentru care l-a trimis El. Suntem uniți cu toții în dragostea lui Dumnezeu.

[Urmează apoi vizionarea unor predici ținute de fratele Frank și transmise pe un canal TV de la Berlin – n.ed.]

Berlin – predica nr. 1

Stimați domni și doamne, dragi frați și surori, dragi prieteni, vă salut pe toți din toată inima în scumpul Nume al Domnului și Mântuitorului nostru. Pentru mine este un privilegiu să vorbesc cu voi despre Dumnezeu și planul Său minunat de mântuire al omenirii. Numele meu este fratele Frank, așa sunt cunoscut și port răspunderea pentru această transmisie. Întotdeauna este vorba despre aceleași teme. Noi avem doar o singură Biblie, avem Vechiul și Noul Testament. În Vechiul Testament au fost date făgăduințele, planul de mântuire a fost anunțat dinainte, iar în Noul Testament se împlinește tot ce a fost spus și anunțat în Vechiul Testament. Temele rămân întotdeauna aceleași. Trăirile noastre personale cu Domnul ar trebui să fie pe primul plan.

Dacă citim în Evanghelia lui Ioan, atunci în primul capitol găsim slujba lui Ioan Botezătorul și apoi îl vedem pe Domnul nostru la nunta din Cana Galileei, unde a făcut El prima minune. Dar imediat, în capitolul 3, unde a început prima predică a slujbei Lui, acolo El îi spune lui Nicodim și ne spune și nouă: „*dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*” (vers. 3). Deci, la ce ne folosesc nouă toate discuțiile despre Împărăția lui Dumnezeu, toate cântările, dacă noi personal nu am fost născuți în Împărăția lui Dumnezeu?

Și am ajuns deja și la temă: așa cum omul este născut în lumea aceasta firească și trăiește, tot așa trebuie să fie născut din nou, prin Duhul Sfânt. Așa

cum înainte nașterii are loc o zămislire, este acolo o sămânță și în această sămânță este viața și apoi urmează și nașterea, la fel este situația și în sfera duhovnicească: mai întâi trebuie să aibă loc zămislirea, prin Duhul. Așa a fost și în cazul Mariei, când i-a fost vestită nașterea Mântuitorului. Atunci îngerul Gavril i-a spus: „Duhul Sfânt va veni peste tine și Sfântul ce se va naște din tine este [zămislit] de la Duhul Sfânt și va fi numit Fiul lui Dumnezeu”. Dar, mai înainte a fost scris, deja în Ps. 2: „Tu ești Fiul Meu, astăzi te-am zămislit”.

Noi nu putem intra în prea multe detalii, dar să fie clar odată pentru totdeauna, că așa, de la sine, nu putem intra în Împărăția lui Dumnezeu. Nu! Ci într-un mod supranatural, Duhul lui Dumnezeu trebuie să lucreze viața nouă; viața lui Isus Hristos trebuie să fie descoperită, astfel încât să aibă loc cu adevărat o trăire supranaturală, o convertire, o naștere din nou. Și, apoi, bineînțeles, trebuie să aibă loc și botezul cu Duhul Sfânt, pentru ca noi să nu trecem înșelați, din timp în veșnicie, sperând apoi pe patul de moarte, să avem o înmormântare bisericească. Această înmormântare bisericească nu ajută nimănui, moartea nu schimbă nimic și parohul¹ care ține predica nu va fi de folos. Doar Dumnezeu, în timpul vieții noastre, dorește să ne dăruiască o viață nouă, prin harul Său. Așa cum a spus-o și Pavel: „*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*” (2 Cor. 5.17). Și dacă noi am primit astfel înfierea și dacă am fost născuți din nou la o nădejde vie, atunci putem citi, de exemplu, în Coloseni 1 și să ne regăsim acolo; în v. 14 este scris: „*în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. Deci, totul începe prin faptul că omul are o trăire personală cu Dumnezeu. Planul mântuirii devine personal doar atunci când noi avem trăirea noastră personală de mântuire.

Pavel putea privi înapoi și să spună: „Eu am trăit întoarcerea la Dumnezeu, am auzit vocea Domnului, am văzut lumina supranaturală”, peste el au fost puse mâinile, el și-a reprimat vederea și a fost umplut cu Duhul Sfânt și a fost botezat în apă.

A doua fază este pregătirea noastră pentru ziua revenirii Domnului Isus Hristos, care ne este făgăduită de multe ori, în Noul Testament. Deja din Ioan 14 Domnul nostru spune: „*Eu Mă duc să vă pregătesc locul. Și...Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

Noi trebuie să vedem acest lucru într-un mod corect. Dumnezeu este din veșnicie în veșnicie, dar El are un plan de mântuire cu omenirea. Dumnezeu are un plan de mântuire și cu Biserica nou-testamentară. Dumnezeu are un plan de mântuire și cu Israelul. Dacă privim în istoria omenirii, atunci vedem că au trecut circa două mii de ani de la Adam la Avraam, din nou două mii de ani de

¹ Preotul sau pastorul - n.tr.

la Avraam până la Hristos și acum au trecut deja următorii două mii de ani. Și noi trebuie s-o spunem într-un mod foarte clar: al șaptelea mileniu va fi Mileniul păcii lui Isus Hristos pe acest pământ. Noi vom domni cu Hristos o mie de ani – conform limbajului biblic este „ziua de apoi”.

De la Cincizecime, în urmă cu două mii de ani de ani, când a început Biserica nou-testamentară, când a fost înființată, atunci au început „zilele din urmă”. De aceea în Evrei 1.1 este scris: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul²”*. De aceea și Petru, în prima lui predică, din Fapte 2.16, a arătat că turnarea Duhului, așa cum a fost anunțat prin prorocul Ioel, s-a întâmplat în timpul acela și anume: în „zilele din urmă”. „O zi la Domnul este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi” – așa este scris în 2 Petru 3.8, iar de la v. 10 este spus că va veni ziua Domnului. Nu pot să intru în toți acești termeni biblici importanți.

Ce este, de exemplu, ziua Domnului? În 2 Pet. 3.3, citim despre batjocoritorii care vor veni la sfârșitul zilelor, adică în timpul sfârșitului și vor întreba: „Unde este făgăduința revenirii lui Isus Hristos? Nimic nu se schimbă, totul rămâne așa cum a fost și este”. Dar apoi vine și răspunsul din 2 Pet. 3.8: *„Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi”*. Apoi vine și vers. 9: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui”* – da, El nu întârzie, dar El nu vrea ca cineva să piară, ci toți cei ce sunt rânduiți pentru viața veșnică, să audă mesajul divin, să creadă în Isus Hristos, căci în El ni S-a descoperit Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

În v. 10 citim: *„Ziua Domnului însă va veni ca un hoț”*. Noi trebuie să spunem: acum este ziua mântuirii, acum este vremea potrivită, așa cum este scris în Isaia 49 și în 2 Cor. 6. Dar timpul harului va avea un sfârșit, ziua mântuirii se apropie de sfârșit și va veni ziua Domnului care va arde ca un cuptor – această socoteală va veni. Lumea va arde în flăcări, așa cum este scris. Aș putea să v-o citesc: *„Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde”* (vers. 10).

După aceasta va veni un început nou; mai întâi vine Mileniul, cei o mie de ani de pace și după aceea un cer nou și un pământ nou, unde va locui doar neprihănirea și sfințenia, pacea și bucuria între toți aceia care au fost socotiți vrednici să accepte oferta divină, să devină credincioși, să dea dreptate lui Dumnezeu, să stea de partea Lui.

² Sau: „Dumnezeu, care în multe dăți și în diferite feluri, le-a vorbit odinioară părinților prin profeți, în aceste zile de pe urmă ne-a vorbit în Fiul Său” - n.tr.

Apoi avem și împlinirea profeției biblice în timpul nostru. Petru scrie că noi trebuie să luăm aminte la cuvântul profetic ce strălucește ca o lumină puternică într-un loc întunecos. Am ajuns la un punct foarte, foarte serios pe care trebuie să-l spunem.

Stimați domni și doamne, dragi frați și surori, scumpi prieteni, Cuvântul lui Dumnezeu este răstălmăcit pretutindeni. Căutați un singur bărbat care merge la amvon și nu adaugă propriile răstălmăciri la ceea ce a citit. Acesta este însă necazul cel mare: astăzi, în lume avem multe biserici, biserici libere, multe confesiuni religioase creștine, în toate popoarele pământului și pretutindeni în toate bisericile și bisericile libere, toți care stau la amvon au propriile lor tâlcuiri despre Dumnezeu, despre Cuvântul lui Dumnezeu, despre temele biblice. Așa ceva nu se poate în Biserica lui Isus Hristos. Fiecare biserică poate să creadă ce este învățat acolo, poate să facă ce este spus și permis acolo, dar Biserica lui Isus Hristos nu este supusă unui sistem omenesc, nu trebuie să răspundă în fața unei biserici sau confesiuni religioase. Biserica lui Isus Hristos are o singură obligație: să creadă așa cum spune Scriptura și să facă așa cum spune Cuvântul lui Dumnezeu de la început și așa cum Domnul a poruncit-o.

De aceea Petru, în prima lui predică, a spus miilor de oameni: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*”. Mai întâi vine pocăința. Apoi urmează mărturisirea păcatelor înaintea Domnului și apoi, primirea iertării păcatelor. După aceea, ca o confirmare, cel care a devenit credincios permite să fie botezat, conform mării însărcinări din Marcu 16.16: „*Cel ce crede și va fi botezat...*”. Apoi, credincioșilor le-a fost spus în prima predică: „*apoi veți primi darul Duhului Sfânt*” (Fapte 2). Deci, sarcina mea este ca să merg înapoi la vestirea de la început, la toate învățăturile așa cum ne-au fost lăsate în sfânta Scriptură.

Dragi prieteni, dragi frați și surori, mai este apoi un alt gând, despre pregătirea noastră. În Matei 25.10 este scris: „*Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Și în Apoc. 19.7 este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”. Apoi mai este scris și despre ospățul nunții, este scris despre răpire. În Evrei 11.5 citim că: „*deodată [Enoh] a fost răpit și n-a mai fost găsit pe pământ*”. În Matei 24.40-41 citim: „*din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, și alta va fi lăsată*”, [Luca 17.34]: „*doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat*”. Deci, doar aceia care sunt într-adevăr pregătiți vor avea parte de răpire.

Am ajuns acum la acel punct foarte, foarte serios: pregătirea noastră poate să aibă loc doar dacă voia lui Dumnezeu se împlinește și în viețile noastre. Nu să ne rugăm doar: „*facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ*”, ci așa cum

a spus-o și Domnul nostru. „Cine sunt frații și surorile Mele?” Și El a dat răspunsul: „Toți cei care fac voia Tatălui Meu ceresc, aceia sunt frații și surorile Mele”. Dar care este voia lui Dumnezeu? Mai întâi, voia lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți, toți să ajungă la cunoștința adevărului, dar apoi avem cuvântul puternic al lui Pavel, scris către Timotei, că va veni timpul sfârșitului când mulți se vor îndepărta de la credință și vor alerga după învățături ale demonilor.

În Matei 24 Domnul nostru vorbește despre prorocii falși, despre unșii falși, despre hristoșii mincinoși după care vor alerga oamenii. Astăzi, cine face parte dintr-o biserică oarecare poate să spună despre ceilalți: „Ei sunt proroci falși fiindcă ei învață altfel decât învățăm noi”. Așa ceva nu este corect. Proroci falși, hristoși falși, apostoli falși sunt aceia care nu învață ceea ce a învățat Hristos, care nu practică ceea ce au practicat apostolii, care nu sunt în concordanță cu ceea ce au spus și au învățat Hristos, apostolii și prorocii. Aceștia sunt cei falși. Corecți sunt doar aceia a căror viață este în concordanță cu Hristos, care învață și vorbesc ceea ce au vestit și au făcut prorocii, Hristos și apostolii. Deci nu doar să-i încadrăm pe alții ca falși, ci noi cu toții trebuie să ne verificăm cu Cuvântul lui Dumnezeu și să ne punem întrebarea: „Cum este cu mine? Sunt eu în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu Dumnezeu? Umblu eu conform credinței și învățăturii vestite în Cuvântul lui Dumnezeu?”

Dragi frați și surori, noi trăim în timpul sfârșitului. Și credeți-mă, atunci când fratele Branham, în 1933, a fost însărcinat să împlinească slujba, lui i-a fost spus din această lumină supranaturală, din acest nor de lumină care s-a coborât: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa ești trimis tu cu un mesaj care va premergă a doua venire a lui Hristos”.

Acum întrebarea: oare slujba lui Ioan Botezătorul a fost necesară în planul mântuirii? Trebuia să fie, fiindcă a fost făgăduită în Vechiul Testament, în Isaia 40.3 și în Maleahi 3.1. Bineînțeles, această slujbă trebuia să existe, fiindcă a fost o parte a planului de mântuire a lui Dumnezeu pentru timpul de atunci, la prima venire a lui Hristos. La fel este situația și acum! Dumnezeu a spus: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”.

Eu am citit din 2 Petru 3, că va veni ziua Domnului și va arde ca un cuptor și elementele se vor topi în flăcări. Dar înainte de a veni această zi înfricoșată a mâniei și socotelii divine, Dumnezeu a făgăduit că va trimite un proroc ca Ilie, ca să fim readuși la Cuvânt, să ne vorbească inimilor noastre, ca să ne întoarcem la credința biblică, așa cum a fost la început – să fim întorși la părinții noștri apostoli.

Sarcina mea este să fiu în concordanță cu învățătura apostolilor, să aduc oamenilor aceste învățături și să le spun că trăim la sfârșitul timpului de har, că are loc chemarea afară și pregătirea Bisericii lui Isus Hristos. Eu pot doar să spun: „Cine are urechi să asculte, să asculte ceea ce spune bisericilor Duhul”. Vă rog, ascultați căci Dumnezeu vorbește întotdeauna prin Cuvântul Lui, nu prin răstălmăciri. Prin răstălmăciri a vorbit întotdeauna dușmanul și el i-a dus pe oameni în rătăcire. Dumnezeu ne vorbește și astăzi prin Cuvântul Lui cel sfânt și scump și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Dacă noi rămânem în acest Cuvânt și dacă acest Cuvânt rămâne în noi, atunci și noi vom fi binecuvântați și vom fi găsiți în voia lui Dumnezeu când va reveni Domnul nostru ca să-i ia pe ai Lui acasă. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți! Amin!

Berlin – predica nr. 2

Stimate doamne, stimați domni, dragi frați și surori, iubiți prieteni, vă salut pe toți în scumpul Nume al Domnului și Mântuitorului nostru iubit Isus Hristos. Noi avem privilegiul de a avea aceste transmisii și să vorbesc cu voi despre Dumnezeu și despre planul minunat de mântuire al lui Dumnezeu pentru omenire.

Pentru mine este o prioritate deosebită și eu sunt responsabil pentru această transmisie. Numele meu este fratele Frank și cei mai mulți dintre voi mă cunosc deja. De peste 50 de ani mi s-a încredințat predicarea Cuvântului lui Dumnezeu, de peste 44 de ani călătoresc în toată lumea, am vizitat 135 de țări și în multe din acestea am fost de mai multe ori ca să predic mesajul minunat al Evangheliei, mesajul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele pe care Domnul ni le-a dăruit în Cuvântul Său astfel încât credincioșilor adevărați să le fie vestit ceea ce a decis Dumnezeu în planul Său de mântuire.

Este vorba ca acum, la sfârșitul timpului de har, Biserica lui Isus Hristos trebuie să fie adusă în aceeași stare cum a fost Biserica dintâi, la început. Trebuie să fie înarmată cu aceeași putere de sus, cu aceeași trimitere misionară, astfel încât tot planul lui Dumnezeu să fie vestit, iar oamenii care devin credincioși să fie botezați printr-o singură scufundare în apă, în Numele Domnului Isus Hristos. În acest mod credința și ascultarea va ajunge ca să formeze o unitate în toți. Și în acest mod noi suntem readuși, în sfârșit, în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său.

Noi cu toții știm că deja în biserica primară au fost niște oameni care au vestit contrar apostolilor și au vestit niște lucruri care nu făceau parte din vestirea originală. Unii susțineau că nu există înviere, alții susțineau că învierea a avut deja loc, iar alții au fost botezați pentru morți. Și acolo au mai fost și un

Iane și un Iambre care au făcut o harababură în timpul lui Moise. Și Pavel a zis: „așa va fi, din nou, la timpul sfârșitului”. Domnul nostru a anunțat că vor veni proroci falși și hristoși falși. Aceștia vor spune că ei predică în Numele lui Isus Hristos și totuși vestirea lor nu este în concordanță cu cea a apostolilor și prorocilor. Acesta este necazul cel mare, astăzi.

Noi trebuie și acesta este un *trebuie dumnezeiesc* – noi trebuie ca să recitim ce a fost vestit, ce a fost învățat, ce este scris despre Dumnezeu, ce este scris despre botezul biblic, ce este scris despre cină, ce este scris despre prima înviere, ce este scris despre a doua înviere, ce este scris cu referire la poporul Israel, ce fel de făgăduințe au fost date Bisericii nou-testamentare. Noi trebuie să încetăm să mai credem că toți spun ce este corect. Ce este corect este scris numai în Biblie.

Vă rog frumos, credeți-mă cu toții, nu există pe acest pământ nicio altă carte prin care să ne vorbească Dumnezeu, decât Biblia. În Vechiul Testament și în Noul Testament, Dumnezeu a spus totul, tot ce a vrut ca să ne spună nouă tuturor. Fiecare învățătură biblică, fiecare practică biblică, totul, totul este scris deja în sfânta Scriptură. Dar azi Scriptura este răstălmăcită în sute și mii de feluri și oamenii încă au impresia că este vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu. Dar nu mai este cazul... Doar atunci este vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu dacă citim Biblia, nu dacă un evanghelist sau un carismatic adaugă tot felul de idei proprii și răstălmăciri despre sfânta Scriptură. Aceasta nu mai este Cuvântul lui Dumnezeu, acesta este un cuvânt al oamenilor. Aceasta noi trebuie s-o deosebim într-un mod serios.

Eu o repet, dacă în Faptele Apostolilor, de exemplu, în Fapte 2.42 este scris: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă, în frângerea pâinii și în rugăciuni*”, atunci cineva poate să citească de 100 de ori acest text biblic, să vorbească despre el și nici măcar să nu-i treacă prin cap să rămână în învățătura apostolilor, să sărbătorească cina Domnului așa cum a făcut-o Domnul nostru și așa cum s-a practicat și în creștinismul primar. Și anume, acolo a fost făcută o pâine fără aluat, acolo a fost un singur pahar și pâinea aceasta a fost binecuvântată și a fost frântă. Și după aceea paharul a fost binecuvântat și a fost dat, așa cum a fost în creștinismul primar. Și acolo nu a fost nevoie de niciun prelat religios, ci toți aceia care au devenit credincioși și care erau călăuziți de Duhul Sfânt, au sărbătorit această cină în case.

La fel este situația și cu botezul. Este doar un singur Domn, o singură credință și un singur botez. Dacă privim în creștinism atunci [vedem că] toți botează cum doresc. Unii botează copii, alții botează aplecând în față, alții pe spate, alții scufundă de trei ori. Conform Matei 28.19, susțin ei, acolo cel care merge să fie botezat trebuie să fie scufundat „o dată în Numele Tatălui, o dată în

Numele Fiului, și o dată în Numele Sfântului Duh”. Dar un astfel de botez nu există în Faptele Apostolilor și în biserica primară. Nici n-au fost stropiți copii, nici oameni maturi n-au fost scufundați de trei ori.

Nu. Creștinii de la început au înțeles și prin Duhul le-a fost descoperit că Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt, este Numele Domnului Isus Hristos. Căci Fiul a descoperit Numele Tatălui și așa cum este în sfera naturală, fiul primește numele tatălui. Astfel Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh este unul și același Nume. „Să-I pui Numele Isus căci El va mântui poporul de păcatele sale”. Tot astfel și Emanuel: înseamnă Dumnezeu este cu noi. În Fiul, Tatăl a venit personal la noi. Și astfel Fiul a putut să spună: „*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*” (Ioan 14.9).

Deci, însărcinarea dată nouă de Dumnezeu constă în faptul ca vestirea și practica de la început, în toate învățăturile biblice, să fie pusă din nou pe sfeșnic. Și mereu putem s-o spunem: în tot Vechiul și Noul Testament, Dumnezeu a folosit întotdeauna bărbați pe care i-a chemat și i-a rânduit și trimis pentru niște scopuri speciale. De exemplu a fost un Avraam, un proroc. El a avut o părtășie personală cu Dumnezeu, el a primit făgăduințele minunate. Acestea au fost date lui Avraam și seminției lui. În Noul Testament el este numit tatăl credinței și tatăl credincioșilor. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Nu ceea ce a văzut el l-a impresionat, ci făgăduința pe care i-a dat-o Dumnezeu a fost totul pentru el.

Apoi vedem și alți bărbați ai lui Dumnezeu. Moise – un bărbat deosebit al lui Dumnezeu. Lui i-a fost dată o însărcinare unică pe acest pământ. Moise L-a cunoscut personal pe Dumnezeu, Avraam L-a cunoscut personal pe Dumnezeu, toți prorocii L-au cunoscut pe Dumnezeu într-un mod personal și tot Israelul a avut această trăire, că Domnul Dumnezeu S-a arătat în stâlpul de foc și în stâlpul de nor, S-a coborât și a stat vizibil la intrarea Cortului descoperirii. El a vorbit cu Moise față în față. Toți prorocii au avut o părtășie personală cu Dumnezeu.

Și acum legătura cu Noul Testament. Ioan Botezătorul a putut să spună despre Domnul și Răscumpărătorul nostru: „*Eu nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc»*”. Ioan Botezătorul a avut o legătură personală cu Dumnezeu. Îngerul Gavril a venit la el, i-a dat porunci cum a făcut-o și cu tatăl său, Zaharia.

Noi trebuie să știm acest lucru: supranaturalul face parte din această lucrare a lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu nu este prezent, atunci nu se întâmplă nimic supranatural.

Noi o vedem și la nașterea Domnului nostru. Prima dată a fost dat anunțul prin îngerul Gavril: „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui*

Preaînalt te va umbri". După aceea și „Sfântul care Se va naște din tine este de la Duhul Sfânt”. Dar în același moment când a avut loc nașterea, tot cerul s-a coborât și noaptea, în jurul Betleemului, a fost iluminată. Corul ceresc a cântat. Și un înger a dat anunțul din Luca 2.11: „*astăzi în cetatea lui David vi S-a născut Mântuitorul care este Hristos, Domnul*”.

Și în Noul Testament putem citi că Petru, Pavel, toți apostolii au trăit lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Ei au avut o chemare și o trimitere [divină]. Ei au auzit vocea Domnului. Aceasta se continuă până la apostolul Ioan, care a fost pe insula Patmos, care a văzut ultimele vedenii, care a văzut tot timpul sfârșitului. El a văzut ce se va întâmpla până când va veni cerul nou și pământul nou. Și ce citim acolo? În Apoc. 1.1-3, citim că Dumnezeu a trimis un înger ca să-i spună totul. Și în Apoc. 22.16, din nou: „Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă spună toate aceste lucruri...”.

Frați și surori, de ce am spus eu pe scurt aceste lucruri? Ca să vă spun că fratele Branham, într-adevăr, în același mod a trăit lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Deja în 1933, Lumina supranaturală a venit în prezența a circa 4.000 de oameni peste râul Ohio, în Statele Unite, când fratele Branham era pe cale să boteze biblic, în apă, a 17-a persoană. Și din această Lumină supranaturală care s-a oprit peste fratele Branham s-a auzit vocea: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Isus Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Eu întreb, oare trăim noi astăzi încă în zilele biblice? Isus Hristos este Același ieri, astăzi și în vecii vecilor? Duhul lui Dumnezeu mai lucrează? Biserica mai există încă pe acest pământ? Sau avem noi astăzi doar un creștinism general, unde există biserici și confesiuni religioase. Sarcina mea este să vorbesc acelor care fac parte într-adevăr din Biserica lui Isus Hristos și care cred în lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu care are loc și astăzi!

Despre fratele Branham doresc să mai relatez doar o trăire: cea din 7 mai 1946. Îngerul Domnului a venit la fratele Branham în încăperea în care era el. O Lumină supranaturală a venit în această încăpere și Îngerul Domnului i-a vorbit: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot astfel și ție îți vor fi date două semne – un dar al vindecării divine îți este dat și Dumnezeu va fi cu tine!”

Frați și surori, de ce nu am eu voie să vă ascund aceste lucruri? Fiindcă Dumnezeu a fost în lucrarea aceasta! Eu nu sunt interesat de programele oamenilor.

În smerenie doresc să spun: am primit și eu o chemare dumnezeiască. Poate aceasta este ceva mai mult decât ați auzit voi până acum, dar eu fratele Frank, pe 2 aprilie 1962, luni dimineață, chiar înaintea răsăritului soarelui, am auzit vocea Dumnezeului Atotputernic cu urechile mele, în limba germană. Și

fiecare cuvânt a fost rostit clar: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Eu te voi trimite în alte orașe, ca să vestești Cuvântul Meu”. Și deodată am fost trântit la podea. Eu am căzut pe partea stângă, fiindcă vocea aceasta a venit din partea dreaptă, de sus. Aceste cuvinte sunt la fel de adevărate precum toată Scriptura. Eu n-am nevoie să inventez niște povești pe care să vi le spun. Eu, într-adevăr, pot să mărturisesc ca și prorocii și apostolii, că am primit o însărcinare divină și o trimitere. Și trebuie să merg din oraș în oraș, din țară în țară ca să vestesc mesajul minunat al lui Dumnezeu cu toate făgăduințele biblice. Căci despre aceasta este vorba acum. Este vorba despre Evanghelia veșnic valabilă, este vorba despre învățăturile biblice, este vorba despre Cuvântul profetic, este vorba despre faptul că trebuie să fie vestite toate temele: dumnezeirea, botezul, cina. Fiecare învățătură biblică, totul trebuie să fie readus așa cum a fost la început și anume, în rânduială dumnezeiască, în concordanță deplină cu sfânta Scriptură.

De aceea noi respingem toate răstălmăcirile sfintei Scripturi; noi acceptăm doar ceea ce învață, într-adevăr, Scriptura. De aceea permiteți-mi să o mai subliniez încă o dată.

Stimați domni, stimate doamne, dragi prieteni și scumpi frați și surori, acum înaintea revenirii Domnului Isus Hristos este vorba să fie dată chemarea afară din tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său: să ieșim afară din tot Babilonul, să fim separați, să fim sfințiți în Cuvântul adevărului, căci așa este scris: „...fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul”, căci așa este scris: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” [Ioan 17.17]. Dragi frați și surori, noi trebuie să privim lucrurile așa cum sunt.

Revenirea Domnului este într-adevăr foarte, foarte aproape. Și de asemenea, în Matei 25.10 încă mai este scris: „*cele ce erau gata, au intrat... în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Vă este așa greu să credeți că Dumnezeu a făgăduit un proroc care să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșate, pentru ca inimile copiilor lui Dumnezeu să fie întoarse la credința părinților, pentru ca totul să fie restituit? Eu sunt convins de faptul că prin acest ultim mesaj divin, toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă a lui Isus Hristos vor fi chemați afară!

Noi nu vom forța pe niciun om, nu vom obliga pe nimeni, nu vom amenința pe nimeni, dar așa cum a spus-o și Pavel, în 2 Cor. 5.20: „*ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!*”. Și eu sper că Dumnezeu ne-a vorbit tuturor prin Cuvântul Său și că noi luăm în serios mesajul timpului prezent, că aducem totul înaintea Domnului, că Îi cerem claritate și El ne va descoperi totul prin harul Său.

Încă o dată doresc să spun: cine are urechi, acela să asculte ce spune bisericilor Duhul. Și Duhul vorbește tuturor acelor care fac parte din Biserica lui Isus Hristos. Domnul nostru încă este în mijlocul celor șapte sfeșnice, așa cum ne este descris în Apoc. cap. 1, 2 și 3. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi, în Numele Sfânt al lui Isus! Amin.